

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 368/2014/15. szám

A Kúria a Dr. Gallai Veronika pártfogó ügyvéd által képviselt (...) a Dr. Deák József Sámuel Ügyvédi Iroda által képviselt Budapest Főváros XVII. ker. Rákosmente Önkormányzat Jegyzője (alperes címe) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. december 10. napján kelt 3.K.26.790/2013/29. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.26.790/2013/29. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000.- (húszezer) forint felülvizsgálati költséget.

A pártfogó ügyvéd díját és a 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az alperes 2012. április 21-én hatósági ellenőrzést tartott a (...) piacon. A felperes a piacon üzlethelyiséget bérelt, és az ellenőrzéskor az üzletben volt. A hatósági ellenőrzésen megállapították, hogy a helyszínen a bolt előtt lábbeli, bőráru és használt ruha forgalmazása folyt. Az ellenőrzésről jegyzőkönyv készült, melyet a felperes aláírt. Az alperes 2012. május 18-i 3-2245/4/2012. számú határozatában a felperes kereskedelmi tevékenységét a piacon ideiglenesen megtiltotta, és a felperessel szemben 50.000.- forint bírságot szabott ki. Határozata szerint egy másik kerület más helyszínére kapott árusításra engedélyt a felperes, ez az engedély azonban az ellenőrzéssel érintett piacon való tevékenység gyakorlására nem jogosította fel. A határozat bírságot kiszabó része a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény (a

továbbiakban: Szolgtv.) 25. § (2) bekezdésének b) pontján és a bejelentés-köteles szolgáltatási tevékenységek tekintetében a bejelentés elmulasztása esetén fizetendő bírságról, továbbá a szolgáltatás felügyeletét ellátó hatóságok általános kijelöléséről szóló 186/2009. (IX.10.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 2. §-ának (1) bekezdésén és 3. §-án alapult.

A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, melyben kérte annak hatályon kívül kívül helyezését. Előadta, hogy a piacon csak az általa bérelt üres üzletet takarította, az árusítást az üzlet előtt élettársa végezte. Minthogy ő csak laikus szinten beszél magyarul, ügyében ezért tolmácsot kellett volna az alperesnek alkalmazni.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperes, aki üzletet bérelt, egyértelműen megállapítható, hogy bejelentés nélkül kereskedelmi folytatott. Tolmácsra az ügyben azért nem volt szükség, mert a felperes nyelvtudása előadásaiból nyilvánvalóan megállapíthatóan megfelelő volt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, illetőleg az ítélet hatályon kívül helyezése mellett a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését. Előadta, hogy a piacon nem ő végzett kereskedelmi tevékenységet, ő csak takarította a bérelt üzlethelyiségét. Az árusítást boltja előtt más végezte. Hivatkozott hiányos nyelvtudására is. Jogszabálysértésként a Szolgtv. 25. § (1) bekezdését, (2) bekezdésének b) pontját, a Korm.r. 2. és 3. §-át, valamint a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 2. §-ának 9. pontját, 9. § (4) bekezdésének f) pontját, a Ket. 60. §-ának (1) bekezdését, a Pp. 3. § (4) bekezdését és 6. §-át jelölte meg. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúriának arról kellett döntenie, hogy a felülvizsgálattal támadott ítéletben megállapított tényállás okszerűen mérlegelt bizonyítékokon alapult-e.

Helyesen döntött a közigazgatási és munkaügyi bíróság, amikor a felperes keresetét elutasította.

A Szolgtv. 25. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a szolgáltatás felügyeletét ellátó hatóság ellenőrzi a bejelentési kötelezettség teljesítését. E jogszabályhely (2) bekezdésének b) pontja alapján ha a szolgáltatás felügyeletét ellátó hatóság ellenőrzése során

megállapítja, hogy a szolgáltató a bejelentésköteles tevékenységet bejelentés nélkül ténylegesen folytatja, ide értve azt az esetet is, ha a szolgáltató a bejelentés előírt adataiban bekövetkezett változás bejelentését elmulasztotta, bírságot szabott ki, és ha a szolgáltató nem felel meg az adott szolgáltatási tevékenység megkezdésére és folytatására való jogosultságra való jogszabályi előírásoknak, az adott szolgáltatási tevékenység megkezdésére és folytatására való jogosultság megfelelő igazolásáig határozatban megtiltja az adott szolgáltatási tevékenység folytatását. A Kertv. 9. §-ának (4) bekezdés f) pontjában kimondja, hogy a tevékenységre vonatkozó jogszabály és hatósági előírások megsértése esetén - a külön jogszabályban foglaltak szerint - kereskedelmi hatóság bírságot szab ki. Ez a külön jogszabály a Korm.r., aminek 2. §-a (1) bekezdése értelmében a bírság összege az adott szolgáltatási tevékenység bejelentésére előírt illeték vagy igazgatási szolgáltatási díj hússzorosának megfelelő összeg, de legfeljebb ötvenezer forint.

Helyesen utalt a közigazgatási és munkaügyi bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokra, így különösen a felperes keresetbeli előadása, továbbá az általa csatolt, piacfelügyelettel kötött szerződés alapján járó negyedik havi bérleti díj megfizetését igazoló számla alapján arra, hogy a felperes a kérdéses helyen és időben kereskedelmi tevékenységet végzett. A kereskedelmi tevékenység már azzal megvalósult, hogy a textil ruházat lábbeli piaci kiskereskedelme főtevékenységű egyéni vállalkozó felperes a perbeli piacon üzlethelyiséget bérelt. Ehhez képest az ügy eldöntése szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy az üzlethelyiségben ténylegesen volt-e áru és, hogy a felperes a kérdéses időpontban eladott-e termékeket a piacon, vagy csak takarította az üzlethelyiséget. Úgyszintén nincs jelentősége annak sem, hogy ilyen tevékenységet a felperes élettársa végzett-e vagy sem. Bármely esetben ugyanis a felperesi tevékenység a korábban említett indokok alapján megállapítható volt. Helytállónan hivatkozott a bíróság arra is, hogy tolmács alkalmazására sem volt szükség az ügyben, valamint egyéb tanúk kihallgatása sem vezetett volna az ítéletben megfogalmazottaktól eltérő eredményre. A Kúria megállapított tényállását azzal egészíti ki, hogy a felperes nyelvtudása arra elegendő lett volna, hogy tolmács alkalmazását már a közigazgatási eljárás során maga kéri. A nyelvtudás mélységére vonatkozóan saját beadványai okot adnak a nyelvtudás megfelelőségére vonatkozó következtetésre.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 270. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles az alperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható felülvizsgálati költségeinek megfizetésére.

Az illeték viselésére vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvényen alapszik.

Budapest, 2014. november 25.

***Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó
bíró, Dr. Minya Krisztián s.k. bíró***